

Sygn. akt V GC 680/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2020 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

Protokolant: sekr. sądowy Monika Grodzka

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2020 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

J. B. (1) NIP (...)

przeciwko

(...) Spółka Akcyjna w W. KRS (...)

o zapłatę 2 500,39 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda J. B. (1) kwotę 2 640,25 zł (dwa tysiące sześćset czterdzieści złotych dwadzieścia pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty;
2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 793,20 zł, w tym kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;
3. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrołęce kwotę 117,86 zł (sto siedemnaście złotych osiemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych;
4. nakazuje zwrócić powodowi J. B. (2) ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrołęce kwotę 323,80 zł (trzysta dwadzieścia trzy złote osiemdziesiąt groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki uiszczonej w poczet wynagrodzenia biegłego.

Sędzia

Rafał Rogiński

Sygn. akt V GC 680/19

UZASADNIENIE

Powód J. B. (1) w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie

od pozwanego kwoty 2 500,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pismem procesowym z dnia 13 lutego 2020 r. powód rozszerzy powództwo o kwotę 138,86 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 28 marca 2019 r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki (...) o nr rej. (...) będący własnością M. K.. Sprawca zdarzenia miał zawartą z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwany tytułem szkody wypłacił na rzecz poszkodowanego łączną kwotę 2 508,06 zł brutto.

W dniu 04 kwietnia 2019 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności przysługujących cedentowi w stosunku do sprawcy szkody oraz od (...) Spółka Akcyjna.

W dniu 24 lipca 2019 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Od nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany argumentował, że powód nie przedstawił rachunków za naprawę pojazdu

i nie udowodnił faktu oraz okresu naprawy pojazdu. Pozwany podniósł również, że wypłacona przez niego kwota jest zgodna ze sporządzonym przez powoda kosztorysem i przywróci pojazd do stanu sprzed szkody, a ponadto iż informował powoda o możliwości zorganizowania i przeprowadzenia naprawy pojazdu w Sieci Naprawczej (...) wskazując przy tym na konkretny warsztat.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 28 marca 2019 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki (...) o nr rej (...) będący własnością M. K.. Sprawca zdarzenia miał zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z (...) Spółka Akcyjna w W.. Przedmiotowa szkoda została zgłoszona przez poszkodowanego pozwanemu, który sporządził kalkulację naprawy i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej kwocie 2 508,06 zł.

W dniu 04 kwietnia 2019 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności przysługującej mu w stosunku do sprawcy szkody oraz (...) Spółka Akcyjna. W dniu 16 kwietnia 2019 r. powód zlecił sporządzenie kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: pismo (...) k 9, umowa cesji z dnia 04 kwietnia 2019 r. k 23, kalkulacja naprawy k 18-22, pismo (...) k 24, zeznań świadka M. K. k 79, akt szkody na płycie CD k 39.

Sąd zważył co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie sporna była kwota przysługująca powodowi z tytułu naprawienia szkody powstałej w wyniku wypadku komunikacyjnego.

Na podstawie art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Fundusz Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz.1152 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem objęta jest odpowiedzialność cywilna posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Z art.34 ust.1 i art.36 ust. 1 w/w ustawy wynika, że odszkodowanie, które zakład ubezpieczeń, w ramach odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zobowiązany jest wypłacić poszkodowanemu, ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej

jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej, jeżeli są oni zobowiązani do odszkodowania za szkodę wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała sama odpowiedzialność pozwanego za sprawcę szkody. Pozwany podnosił jednak, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił odszkodowanie, a powód nie wykazał że szkoda powstała po jego stronie była wyższa od kwoty wypłaconej mu przez pozwanego. Ponadto pozwany argumentował, że oferowała poszkodowanej naprawę pojazdu w warsztatach z nim współpracujących.

W ocenie Sądu należne poszkodowanemu odszkodowanie powinno odpowiadać niezbędnym i ekonomicznie uzasadnionym kosztom naprawy pojazdu a jedynym kryterium ustalenia wysokości odszkodowania jest koszt należyte wykonanej naprawy niezależny od tego czy pojazd został faktycznie naprawiony a jeżeli został to za jaką kwotę. Stanowisko takie znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie czemu wyraz dał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 20 lutego 2019 r.

(Sygn. akt III CZP 91/18) oraz uzasadnieniu wyroku z dnia 12 kwietnia 2018 r.

(Sygn. akt II CNP 41/17)

Ze złożonych przez poszkodowanego zeznań wynika, że wypłacona przez pozwanego kwota nie była wystarczająca na pokrycie kosztów naprawy uszkodzonego samochodu. Fakt ten znalazł potwierdzenie w sporządzonej na wniosek powoda kalkulacji oraz przeprowadzonym dowodzie z opinii biegłego. W ocenie Sądu sporządzona opinia jest rzetelna i wyczerpująca i nie ma jakichkolwiek podstaw do jej zakwestionowania. Na uwagę zasługuje również fakt, że strony nie złożyły żadnych zastrzeżeń do tej opinii.

Biegły odpowiadając na postawione pytania wskazał, że koszt przywrócenia pojazdu marki (...) o nr rej (...) do stanu sprzed kolizji z dnia 28 marca 2019 r. przy użyciu oryginalnych części zamiennych bez logo producenta pojazdu o jakości „Q” technologii producenta oraz przyjęciu średnich cen robocizny zastosowanych w I kwartale 2019 r. w zakładach naprawczych nieautoryzowanych wynosi netto 4 185,62 zł a brutto 5 148,31 zł. Co należy podkreślić to to, że wysokość kosztów naprawy wskazanych przez biegłego jest tylko nieznacznie wyższa od wysokości kosztów podanych w dołączonej do pozwu kalkulacji naprawy.

Sąd nie podzielił zarzutu pozwanego o niewykazaniu przez powoda wysokości poniesionej szkody. Stwierdzić należy, że zgodnie art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podobnie

art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony

w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia,

o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18.01.2012 r. w sprawie I ACa 1320/11).

Po przeanalizowaniu przedstawionych przez powoda dowodów Sąd stwierdził, że wykazał on wysokość poniesionej szkody przy pomocy kalkulacji naprawy oraz złożonego wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego natomiast pozwany tylko zakwestionował twierdzenia powoda ale nie wykazał przy pomocy jakichkolwiek dowodów, że wypłacone odszkodowanie pokryło w całości poniesioną szkodę.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Na koszty procesu w sprawie, poniesione przez stronę powodową składają się opłata od pozwu w łącznej wysokości 200,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900,00 zł oraz uiszczona zaliczka w poczet wynagrodzenia biegłego, z której wypłacono biegłemu kwotę 676,20 zł. Sąd nakazał również zwrócić powodowi kwotę 323,80 zł uiszczoną tytułem zaliczki w poczet wynagrodzenia biegłego,

która nie została wykorzystana oraz pobrać od pozwanego kwotę 117, 86 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Ostrołęce na zwrot świadkowi poniesionych przez niego kosztów podróży.

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

21.09.2020 Sędzia Rafał Rogiński